

Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami

z dnia 20 sierpnia 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych i Ministrem Spraw Wewnętrznych, uzupełniające zarządzenia wyjątkowe, zapobiegające zawleczeniu cholery.

Na mocy art. 2 punktu c), art. 3 i art. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu Urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącemi Państwu klęską powszechną, (Dz. U. R. P. № 61, poz. 388), oraz p. p. 3, 7 i 8 art. 11 i art. 12 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402), zarządza się co następuje:

§ 1. § 4 rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami o zarządzeniach wyjątkowych, zapobiegających zawleczeniu cholery z dn. 24 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 534) otrzymuje brzmienie następujące:

„Osoby udające się w pociągach kolei żelaznych włąb Państwa ze stacji kolejowych znajdujących się na obszarze powiatów: Borszczów, Husiatyn, Skalał, Zbaraż, Tarnopol, Trembowla i Czortków województwa Tarnopolskiego, Krzemieniec, Ostróg, Dubno i Równe województwa Wołyńskiego, Sarny i Łuniniec województwa Poleskiego, Stołpce, Nieśwież, Baranowicze i Słonim województwa Nowogródzkiego i Wilejka ziemi Wileńskiej, winny posiadać zaświadczenia państwowych władz sanitarnych o dokonaniem szczepieniu ochronnem przeciw cholery, bez względu na to, czy osoby te stale zamieszkują w powiatach wymienionych, czy też przebywają w nich czasowo.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Naczelnny Nadzwyczajny Komisarz
do walki z epidemjami:
w z. *Bujalski*

Minister Kolei Żelaznych:
Ludwik Zagórny-Marynowski
Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamiński
